

Ο ΓΑΛΑΝΗΣ

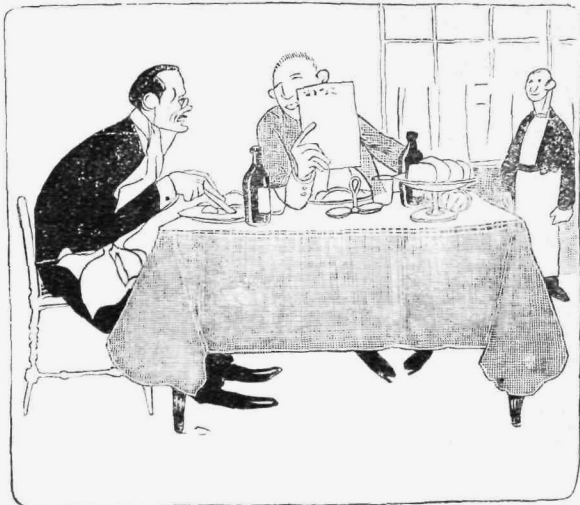
Ολοι οι Ἀθηναῖοι, οἱ ἀναστρεφόμενοι ὅπως δὴ ποτε τὸν κόσμον τῶν λογίων καὶ καλλιτεχνῶν θὰ ἐγνώρισαν τὸν λεπτοφυέστατον μείρακα, τὸν νεώτερον καὶ περιεργότερον τύπον τοῦ Ζαχαράτου, τὸν εὐφυῆ καὶ μικροσκοπικὸν καλλιτέχνην, ὅστις χωρὶς νὰ τελειώσῃ τὸ Πολυτεχνεῖον—τί καλὰ ποῦ ἔκαμε—ἔφυγε ἓνα πρῶτὸν πέρυσιν ἀκριβῶς, διὰ τὸ Παρίσι, ὅπου δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἐγκατασταθῇ καὶ προσελαμβάνετο αἰφνης συνεργάτης φύλλου μεγάλης κυκλοφορίας.

Ὅλοι ἐνθουσιάζονται τὰς γελοιογραφίας του ὅς ἐσκορποῦσε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ ὅλοι διέγινον καποῖον τάλαντον τὸ ὅποιον

ἐξέφευγε ἀπὸ τοῦ κοινοῦ καὶ τετριμμένους τύπους, μὲ γραμμὰς ποῦ κατὰ ἔλεγαν περισσότερον ἀπ' ὅ,τι ἐπερίμενε κανεὶς, μὲ ἓνα χαρκατῆρα ὕφους, ἂν καὶ καλλιτεχνικῶς δὲν εἶχε διαμορφωθῇ ἀκόμη ὁ Γαλάνης. Καὶ εἰς τὰ ὀλίγιστα σοβαρώτερα ἔργα του ἀκόμη, εἰς τὰ τέσσαρα-πέντε διακοσμητικὰ rapneaux του καὶ εἰς τὰς δύο-τρὶς προσωπογραφίας ἐφαίνετο νεωτεριστὴς ἐν τῇ τέχνῃ, ἂν καὶ οὐδέποτε ἐπάτησε τὸν πόδα ἐξω τῶν Ἀθηνῶν.

Τώρα, ἔγινε Παρισινός. Ἐκεῖ εἰς τὴν ἀχόρταστον αὐτὴν πόλιν, ἐνεκολπώθη τὴν τέχνην ἢ μᾶλλον ἡ τέχνη ἐνεκολπώθη αὐτόν. Καὶ ἐργάζεται μὲ θάρρος, μὲ δύναμιν, μὲ πρωτοτυπίαν καὶ πρέπει νὰ εὐχεταί τις ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον νὰ μείνῃ ἐκεῖ, ἵσως καὶ διὰ παντός, διὰ νὰ ἴδωμεν ἓνα καλλιτέχνην ἄξιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐνέματος.

Ὁ Γαλάνης εἶνε ἐκ τῶν καλλιτέρων φίλων τῆς «Πανακοθήκης». Ἀπέσπασε ἀπὸ τὸ Album του μίαν σελίδα καὶ μᾶς τὴν ἀπέστειλεν ἀντὶ ἐπιστολῆς εἶνε διάφοροι τύποι Παρισινῶν γκαρσονιῶν, ὧν ἐπῆρε τὰ σκίτσα χάριν τῆς «Πανακοθήκης». Ποία "σοβαρὰ κωμικότης πλανᾶται εἰς τὰ πρόσωπά των! Τὸ ἄλλο σχεδιογράφημα εἶνε εἰλημμένον ἀπὸ ἐν Παρισινὸν ἐστιατόριον, ἐδημοσιεύσθη δὲ πρό τινας εἰς τὸ σατυρικὸν παράρτημα τῆς «Soleil du

Dimanche». Ὁ Γαλάνης ἐφιλοτέχνησε καὶ ἐν ὠραῖον ἐξώφυλλον εἰδικῶς διὰ τὴν «Πανακοθήκη» εἰς μέγα σχῆμα, εἰκονίσας τὴν ἀρχαίαν τέχνην ἂνωθεν τῆς Ἀκροπόλεως μὲ ἡνεωγμένας θαυμασίας πτέρυγας καὶ κρατοῦσαν ἐπὶ τοῦ στήθους ἐν ἄνθος, εἰς ὃ συμβολίζεται ἡ νεωτέρα τέχνη, ἡ ἀναγεννωμένη ἐκ τῆς ἀρχαίας. Ἀλλ' ὁ Γαλάνης ἐλευθεριάζει εἰς τὴν τέχνην. Τὸ γυνὸν εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τὸν ἐμπνέει. Καὶ ἡ ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ Τέχνη εἶνε γυνή, ὁλόγυνος. Εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τοῦ ἀπο-

